

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Zonkovou, ve věci:

žalobce: S. V.

proti

žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí
sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 12. 2024 č. j. MPSV-2024/256539-923,
ve věci příspěvku na péči

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného č. j. MPSV-2024/256539-923, ze dne 3. 12. 2024 se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Napadené rozhodnutí

1. Žalobou ze dne 6. 1. 2025 došlou soudu dne 10. 1. 2025 domáhal se žalobce, aby soud zrušil rozhodnutí žalovaného č.j. MPSV-2024/256539-923 ze dne 3. 12. 2024, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – Krajské pobočky v Ostravě ze dne 13. 6. 2024, č.j. 266875/2024/OOI, kterým bylo rozhodnuto o zamítnutí návrhu žalobce na změnu výše příspěvku na péči od února 2024 a o poskytování příspěvku na péči ve výši 880 Kč měsíčně, a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

Žaloba

2. Žalobce uváděl, že podle žalovaného mu byly uznány za nezvládané 4 základní potřeby, a to mobilita, tělesná hygiena, osobní aktivity a péče o domácnost, a to na základě předložených dokladů a posouzení zdravotního stavu žalobce v důsledku těžké senzorické polyneuropatie.
3. Toto hodnocení je však v rozporu s obsahem jeho zdravotnické dokumentace, kdy se u žalobce nejedná pouze o těžkou senzorickou polyneuropatii, ale také o oslepnutí na pravé oko v důsledku ischemické ataky. Rozhodnutí žalovaného bylo svévolně zkreslené za účelem postupného uzdravování žalobce a následného snižování stupně jeho závislosti na pomoci jiné fyzické osoby. V lékařské dokumentaci na základě vyšetření 4-6. 11. 2024 a znovu 11. 12. 2024 má jednoznačně uvedeno, že u zdravotního stavu žalobce nelze očekávat zlepšení. Přesto žalovaný ve svém rozhodnutí zlepšení stavu uvedl. Současně je v posudku ze dne 5. 12. 2019 č.j. LPS/2019/12583-OV-CSSZ uvedeno, že existující porucha zdraví není léčebně zásadně ovlivnitelná, a proto platnost zdravotního posudku je trvalá.
4. Rozhodnutí žalovaného považuje za nesprávné, protože nebyl brán na zřetel nepříznivý zdravotní stav žalobce, který je popsán ve zdravotní dokumentaci. Rozhodnutí žalovaného bylo svévolně zkreslené za účelem postupného uzdravování žalobce a následného snižování stupně jeho závislosti na pomoci jiné fyzické osoby. Poukázal na rozpor v citovaném rozhodnutí, je zde uvedeno, že žalovaný se nevyjadřuje k lékařským nálezům a nezjišťuje mezi nimi rozpory, přes toto tvrzení žalovaný uvádí, že posudek o zdravotním stavu považuje za úplný, objektivní, přesvědčivý a konstatuje, že byly vzaty v úvahu veškeré relevantní skutečnosti. Toto konstatování je v přímém rozporu.
5. Nadále žalobce potřebuje vzhledem k celkovému rozsahu svého postižení dohled, kontrolu a pomoc i u dalších uvedených úkonů základních životních potřeb dle přílohy č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb.:

Stravování – žalobce není schopen si sám vybrat a nalít hotový nápoj a potraviny, musí mu je pečující osoba připravit a podat. Pro výrazný třes rukou si není schopen nápoj nalít a jídlo pokrájet. Zároveň není schopen dodržovat stanovený dietní režim v rámci diabetu, kdy se musí strava odvažovat, krájet na menší množství za přísných pravidel v pravidelných intervalech. Argumentace posudkové lékařky, že se má žalobce spolehnout na krájený chleba je irelevantní, protože ve vztahu k diabetu musí být strava pestrá tedy včetně ovoce a zeleniny a dalších potravin.

Oblékání a obouvání – sám se žalobce neoblékne, není schopen si obléct kalhoty, ponožky ani boty. Toto konstatuje i sama posudková lékařka ve svém posouzení.

Shodu s prvopisem potvrzuje I.Ch.

Výkon fyziologické potřeby – při postižení horních končetin, konkrétně třesu rukou a poruch jemné motoriky si žalobce není schopen provést očistu po použití toalety, jak bylo uvedeno v posudku.

Péče o zdraví – vzhledem k postižení horních končetin si sám není žalobce schopen sám injekčně aplikovat inzulin, což bylo posudkovou lékařkou potvrzeno.

6. Pokud by bylo hodnocení provedeno správně podle platných právních předpisů a v souladu se zdravotní dokumentací, pak by zdravotní stav žalobce byl hodnocen podle zákona č. 108/2006 Sb., § 8 odst. 1, což odpovídá závislosti stupně III.
7. Z uvedených skutečností vyplývá, že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno na základě nedostatečného zjištěného skutkového stavu. Tím byla porušena ustanovení zákona č. 108/2006 Sb., zákona č. 500/2004 Sb., i odpovídající ustanovení prováděcí vyhlášky. Rovněž u stejného zdravotního stavu, který byl zkomplikován oslepnutím na pravé oko, byly vydány dva naprosto odlišné posudky.

Stanovisko žalovaného

8. Žalovaný se ve věci vyjádřil rozsáhlým podáním ze dne 26. 3. 2025, navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Nejprve podrobně zrekapituloval průběh správního řízení, následně se vyjádřil k jednotlivým žalobním námitkám žalobce, rovněž připojil argumentaci k neuznaným (sporným) základním životním potřebám. Uzavřel, že má zato, že jeho rozhodnutí je v souladu s hmotným a procesním právem, odvolací řízení netrpí vadami, pro které by bylo nutno rozhodnutí zrušit. V podrobnostech soud na tomto místě odkazuje na úplné znění tohoto podání, které je v písemné podobě součástí spisu a účastníci jej rovněž mají k dispozici.

Zjištění ze správních spisů

9. *Rozhodnutím Úřadu práce ČR – Krajské pobočky v Ostravě, KP Ostrava č.j. 651656/2018/OOI, sp. zn. UP/35864/2018/SS ze dne 11. 12. 2018* byl žalobci přiznán příspěvek na péči od června 2018 ve výši 8 800 Kč měsíčně, jelikož podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava žalobce potřebuje z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pomoc se zvládáním 8 základních životních potřeb (dále též „ZŽP“): mobilita, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby, péče o zdraví, osobní aktivity, péče o domácnost.
10. *Rozhodnutím Úřadu práce ČR – Krajské pobočky v Ostravě, KP Ostrava č.j. 153001/2020/OOI sp. zn. UP/35864/2018/SS ze dne 20. 3. 2020 ve spojení s rozhodnutím žalovaného č.j. SZ/MPSV-2020/101729-923, č.j. MPSV-2020/207621 – 923 ze dne 20. 10. 2020* byl žalobci přiznaný příspěvek na péči od 1. 4. 2020 snížen na částku 880 Kč měsíčně, jelikož podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava žalobce potřebuje z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pomoc se zvládáním 5 základních životních potřeb (dále též „ZŽP“): mobilita, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby, osobní aktivity, péče o domácnost.

11. *Rozhodnutím Úřadu práce ČR – Krajské pobočky v Ostravě, KP Ostrava č.j. 6807/2022/OOI sp. zn. UP/35864/2018/SS ze dne 5. 1. 2022* byl žalobci přiznaný příspěvek na péči od 1. 11. 2021 odňat, jelikož oprávněná osoba neumožnila sociální šetření.
12. Na základě žádosti žalobce ze dne 24. 7. 2023 byl žalobci *Rozhodnutím Úřadu práce ČR – Krajské pobočky v Ostravě, KP Ostrava č.j. 432053/2023/OOI sp. zn. UP/46910/2023/SS ze dne 9. 10. 2023* přiznán příspěvek na péči od července 2023 ve výši 880 Kč měsíčně, jelikož podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava žalobce potřebuje z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pomoc se zvládáním 4 základních životních potřeb (dále též „ZŽP“): mobilita, tělesná hygiena, osobní aktivity, péče o domácnost.
13. *Návrhem ze dne 14. 2. 2024, který byl doručen ÚP ČR dne 14. 2. 2024*, požádal žalobce o změnu výše příspěvku na péči.
14. Dne 19. 3. 2024 bylo provedeno šetření v místě bydliště žalobce, kdy součástí spisu je *záznam* z tohoto sociálního šetření.
15. Součástí spisu je *posudek Institutu posuzování zdravotního stavu ze dne 2. 5. 2024 č.j. LPS/2024/3637-OV_CSSZ* o zdravotním stavu žalobce, kdy jako nezvládané základní životní potřeby byly vyhodnoceny: a) mobilita, f) tělesná hygiena, e) osobní aktivity, j) péče o domácnost. Byl vydán posudek se závěrem, že žalobce je osobou starší 18 let, která se podle § 8 odst. 2 písm. a) zákona č. 108/2006 Sb., považuje za závislou na pomoci jiné osoby ve stupni I (lehká závislost). Nebyly uznány ZŽP: *stravování*: neboť nálezy prokazují dostatečné duševní kompetence, má zachovány funkce obou horních končetin včetně rukou, takže je schopen si sám nachystat jednoduché jídlo a naservírovat si ho, je možno realizovat nejen přenášením, ale i posouváním nebo převzetím na servírovacím stolku nebo invalidním vozíku. *Oblékání* neuznáno: nálezy neprokazují funkční ztrátu obou horních končetin ani funkční ztrátu obou dolních končetin, není ani těžké funkční postižení páteře s celkovým ztuhnutím, takže není důvod nezvládat. Úkon lze provádět s využitím facilitačních pomůcek. *Výkon fyziologické potřeby* neuznán, není důvod nezvládat tento úkon z důvodu, že občas nestihne včas dojít na toaletu, žadatel může použít inkontinenční pomůcky, které je schopen sám vyměnit – výše citované závěry neprokazují funkční ztrátu úchopu obou rukou, takže je schopen sám provést i očistu. *Péče o zdraví* neuznána – nálezy neprokazují kognitivní deficit, není praktická nevidomost obou očí ani ztráta úchopu obou rukou, špetku svede, takže není důvod nezvládat. Oproti poslednímu posouzení ze září 2023 nálezy neprokazují podstatné zhoršení zdravotního stavu, který by mohl mít dopad na nezvládání dalších ZŽP. Existující porucha zdraví není léčebně zásadně ovlivnitelná, proto platnost tohoto posudku bez omezení.
16. *Rozhodnutím ze dne 12. 6. 2024, č. j. 26875/2024/OOI sp. zn. UP/46910/2023/SS Úřad práce ČR – Krajská pobočka v Ostravě, KP Ostrava* žádost žalobce o změnu výše příspěvku od února 2024 zamítl a rozhodl o poskytování příspěvku nadále ve výši 880 Kč měsíčně, a to s odkazem na závěry právě citovaného posudku.

17. Žalobce napadl toto rozhodnutí *odvoláním v podobě podání ze dne 2. 7. 2024*. Namítá, že má zato, že mu zcela svévolně nebyla uznána potřeba pomoci při stravování, jelikož si není bez pomoci zcela schopen vybrat ke konzumaci hotový nápoj a potraviny (musí mu je někdo připravit a podat), pro třes rukou si nalít nápoj (pouze se může napít z láhve, což není nalití nápoje), ze stejného důvodu si rozdělit stravu na menší kousky a naservírovat si ji, může se najíst a napít, ale jen pokud je vše předem připraveno, totéž platí o dodržování stanoveného dietního režimu (diabetes), rovněž o schopnosti konzumovat stravu v obvyklém denním režimu: přemístit nápoj a stravu na místo konzumace je pracné a pouze za použití pomůcek (MUDr. R. uvádí, že je schopen žalobce sám nachystat jednoduché jídlo, jakkoli neuvádí, co je tím myšleno). Dále mu nebyla uznána potřeba pomoci při oblékání, ačkoli sama posudková lékařka uvádí, že se sám neoblékne – není schopen sám obléci např. ponožky nebo boty a potíže má při oblékání kalhot. Rovněž nebyla uznána potřebná pomoc při výkonu fyziologické potřeby z důvodu údajné možnosti provádět očistu sám a také nebyla uznána potřeba pomoci při péči o zdraví, ačkoli zase posudková lékařka sama uvádí, že žalobce zapomíná léky užívat a že není schopen si aplikovat injekce. Závěrem žalobce konstatuje, že jeho zdravotní potíže lékařka záměrně banalizovala, aniž by přikládala dostatečný význam všem podkladům, včetně těch, které hovoří o dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu a nemožnosti jeho zlepšení (viz. posudek LPS/2019/12583-OV_CSSZ ze dne 5. 12. 2019). Laik uzná, že s přibývajícím věkem se nemůže zdraví člověka zlepšovat.
18. Následně byl opětovně posouzen zdravotní stav žalobce, byl zpracován posudek *Posudkovou komisí MPSV ČR ze dne 12. 11. 2024 č.j. ZS/2024/1782_OS-12*, kdy jako nezávládané základní životní potřeby byly vyhodnoceny: a) mobilita, f) tělesná hygiena, e) osobní aktivity, j) péče o domácnost. Byl vydán posudek se závěrem, že žalobce je osobou starší 18 let, která se podle § 8 odst. 2 písm. b) zákona č. 108/2006 Sb., považuje za závislou na pomoci jiné osoby v stupni I (lehká závislost). Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopen zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby. Nebyly uznány ŽŽP orientace, komunikace, stravování, oblékání a obouvání, výkon fyziologické potřeby, péče o zdraví.
19. Žalovaný *rozhodnutím ze dne 3. 12. 2024, č. j. MPSV-2024/256539-923, sp. zn. SZ/MPS-2024/174452-923* odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí úřadu práce potvrdil, a to s odkazem na závěry právě citovaného posudku ze dne 12. 11. 2024. Rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 10. 12. 2024.

Posouzení věci soudem

20. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů, ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti, a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného, tj. ke dni 26. 11. 2024 [§ 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.)]. Ve věci rozhodl bez jednání, kdy soud shledal, že zde jsou důvody pro postup podle § 76 odst. 1 s. ř. s., tj. zrušení rozhodnutí bez jednání.
21. Žaloba je důvodná.
22. Poskytování příspěvku na péči je upraveno v zákoně o sociálních službách a vyhlášce č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách (dále jen „vyhláška“). Pro účely poskytování příspěvku na péči jsou rozlišovány čtyři stupně

závislosti, přičemž kritériem pro hodnocení míry závislosti oprávněné osoby na pomoci jiné osoby, a tedy i pro zařazení do jednotlivých kategorií, je posuzováno zvládání deseti základních životních potřeb vymezených v § 9 odst. 1 zákona o sociálních službách. Jedná se o následující potřeby: mobilita, orientace, komunikace, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost.

23. Obsahové vymezení jednotlivých životních potřeb stanoví vyhláška v příloze č. 1. Přitom platí, že pokud není osoba schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z aktivit, která je pro schopnost zvládat základní životní potřebu vymezena v příloze č. 1 vyhlášky, není schopna základní životní potřebu zvládat, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu (§ 2a vyhlášky).
24. Podle § 1 odst. 4 vyhlášky se za neschopnost zvládání základní životní potřeby považuje stav, kdy porucha funkčních schopností dosahuje úrovně úplné poruchy nebo poruchy těžké, kdy i přes využívání zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využívání běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku nelze zvládnout životní potřebu v přijatelném standardu. Za přijatelný standard se přitom považuje zvládání základní životní potřeby v kvalitě a způsobem, který je běžný a obvyklý, a který umožňuje, aby tato potřeba byla zvládnuta bez každodenní pomoci jiné osoby.
25. K samotnému posuzování zdravotního stavu při rozhodování o příspěvku na péči soud odkazuje na závěry vyjádřené v rozsudku Nejvyššího správního soud (dále jen „NSS“) v rozsudku ze dne 28. 4. 2017, č. j. 5 Ads 80/2016–22, ve kterém shrnul judikaturu vztahující se k problematice posuzování zdravotního stavu při rozhodování o příspěvku na péči. Uvedl, že pro posouzení zdravotního stavu žadatele o příspěvek na péči je třeba odborných medicínských znalostí, kterými disponují speciální posudkové komise. V řízeních, v jejichž rámci je rozhodováno o příspěvku na péči, se musí vycházet z hodnocení všech podkladů uvedených v § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách. Stěžejním důkazem v tomto řízení je lékařský posudek posudkové komise žalovaného, a proto je na něho kladen požadavek úplnosti a přesvědčivosti (viz rozsudek NSS ze dne 23. 9. 2009, č. j. 4 Ads 57/2009–53). Tento požadavek vychází z premisy, že odborné závěry, které jsou v posudcích vysloveny, nemohou být přezkoumávány ze strany správních orgánů či soudů, neboť ty k takovému posouzení nedisponují potřebnými znalostmi (viz rozsudek NSS ze dne 30. 9. 2015, č. j. 3 Ads 129/2014–24). V řízeních o žalobách proti rozhodnutím, jež jsou založeny na zmíněných posudcích, správní soudy podrobují posudky testu jednoznačnosti, úplnosti a přesvědčivosti (srov. např. rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2013, č. j. 3 Ads 24/2013–34). Aby byl posudek jednoznačný, úplný a přesvědčivý, je třeba, aby se vypořádal se všemi relevantními podklady (§ 25 odst. 3 zákona o sociálních službách) a přezkoumatelnou úvahou z nich vyvodil závěry podstatné pro posouzení zdravotního stavu osoby (srov. např. rozsudek NSS ze dne 25. 2. 2015, č. j. 1 Ads 156/2014–28). V souladu s § 2a vyhlášky č. 505/2006 Sb. posudková komise musí posoudit zvládnutí dané životní potřeby skrze dílčí aktivity vymezené pro jednotlivé potřeby v příloze č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb. (viz rozsudek NSS ze dne 27. 6. 2014, č. j. 4 Ads 68/2014–37). Nezvládnutí, byť jen jedné z vymezených aktivit znamená nezvládnutí dané životní potřeby (§ 2a vyhlášky č. 505/2006 Sb.). Jestliže na základě podkladů lékařského posudku lze konstatovat, že posuzovaný některou z aktivit nutných pro celkové zvládnutí určité životní potřeby sám a bez pomoci jiné osoby nezvládá, a posudková komise dospěje k závěru, že tato životní potřeba je i přesto zvládána, musí tento

závěr dostatečně a přesvědčivě zdůvodnit (viz rozsudek NSS ze dne 2. 4. 2014, č. j. 3 Ads 50/2013–32). Vyplývají-li z jednotlivých podkladů rozporné závěry, posudková komise musí tyto rozpory přesvědčivě vysvětlit (srov. např. rozsudek NSS ze dne 27. 6. 2014, č. j. 4 Ads 68/2014–37). Požadavek úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a musí své posudkové závěry náležitě odůvodnit (srov. rozsudek NSS ze dne 10. 5. 2013, č. j. 6 Ads 17/2013–25).

26. V souladu se shora uvedenými závěry soud přezkoumal napadené rozhodnutí a v rozsahu žalobních námitek se zaměřil na přezkum závěru, že žalobce je schopen zvládat základní životní potřebu stravování, oblékání a obouvání, výkon fyziologické potřeby, péče o zdraví.
27. Za schopnost zvládat základní životní potřebu *stravování* se ve smyslu písm. d) přílohy č. 1 k prováděcí vyhlášce považuje stav, kdy je osoba schopna 1. vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, 2. nalít nápoj, 3. rozdělit stravu na menší kousky a naservírovat ji, 4. najíst se a napít, 5. dodržovat stanovený dietní režim, 6. konzumovat stravu v obvyklém denním režimu, 7. přemístit nápoj a stravu na místo konzumace.
28. Za schopnost zvládat základní životní potřebu *oblékání a obouvání* se dle písm. e) přílohy č. 1 k prováděcí vyhlášce považuje stav, kdy osoba je schopna 1. vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem, 2. rozeznat rub a líc oblečení a správně je vrstvit, 3. oblékat se a obouvat se, 4. svlékat se a zouvat se, 5. manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem.
29. Za schopnost zvládat základní životní potřebu *výkon fyziologické potřeby* se dle písm. g) přílohy č. 1 k prováděcí vyhlášce považuje stav, kdy je osoba schopna 1. včas používat WC, 2. zaujmout vhodnou polohu, 3. vyprázdnit se, 4. provést očistu, 5. používat hygienické pomůcky.
30. Za schopnost zvládat základní životní potřebu *péče o zdraví* se dle písm. h) přílohy č. 1 k prováděcí vyhlášce považuje stav, kdy je osoba schopna 1. dodržovat stanovený léčebný režim, 2. provádět stanovené preventivní, léčebné a léčebně rehabilitační a ošetrovatelské postupy a opatření a používat k tomu potřebné léky nebo pomůcky, 3. rozpoznat zdravotní problém a v případě potřeby vyhledat nebo přivolat pomoc.
31. PK MPSV vždy ke každé sporné základní životní potřebě uvedla, kdy obecně k neschopnosti zvládat tuto ZŽP dochází, se závěrem, že není dán medicínský důvod, aby žalobce nebyl schopen tu, kterou spornou ZŽP zvládat. Žalovaný v napadeném rozhodnutí pak pouze zcela odkázal na shora citované závěry posudku, k námitkám v odvolání uvedl, že komise neshledala takové funkční postižení, které by žalobci bránilo ve zvládání namítaných potřeb v přijatelném standardu, eventuálně s použitím vhodných facilitačních pomůcek, což ve svém posudkovém zhodnocení řádně zdůvodnila.
32. Ani jedna ze sporných základních potřeb však není v posudku Posudkové komise MPSV přezkoumatelným a přesvědčivým způsobem vypořádána z pohledu všech shora vyjmenovaných hodnotících kritérií v návaznosti na zjištěný zdravotní stav žalobce, a to i v kontextu odvolacích námitek žalobce proti rozhodnutí správního orgánu v prvním stupni, v napadeném rozhodnutí toto rovněž není konkrétně vypořádáno. Soud poukazuje na posudkový souhrn, z něhož plyne u žalobce „*vážne pěst vpravo, špetku zvládne, vypadávající*

věci z rukou, třes, slabší stisk bilat...“ (viz. strana 6 posudku – zpráva MUDr. T. a MUDr. B.), žalobce na tuto skutečnost – konkrétně třes rukou a křeče poukazoval opakovaně, a to i při sociálním šetření. Vypořádání této námitky a případný vliv těchto jevů na schopnost zvládat neuznané základní životní potřeby rovněž v posudku absentuje. Z diagnostického souhrnu dále plyne, že žalobce trpí mimo jiné diabetes melitus 2. typu (uspokojivě kompenzován), žalobce v této souvislosti opakovaně poukazoval na neschopnost dodržovat stanovený dietní režim a opět z důvodu třesu rukou aplikovat si injekčně inzulín; vypořádání této námitky a případný vliv zjištěného onemocnění na schopnost zvládat neuznané základní životní potřeby rovněž v posudku absentuje.

33. Pro úplnost k obecně formulované žalobní námitce žalobce spočívající v tom, že považuje rozhodování nalézacího orgánu za svévolně zkreslené za účelem postupně uzdravovat žalobce a následně snižovat stupeň závislosti žalobce na pomoci jiné osoby, a odkazuje na zprávy ze dne 4. - 6. 11. 2024 a 11. 12. 2024, pak soud konstatuje, že z obsahu správního spisu neplyne žádná liknavost či zaměřenost v neprospěch žalobce, toto nelze shledat ani v tom, že žalovaný zastával ve srovnání se stanoviskem žalobce v řízení odlišný názor na jeho situaci a zdravotní stav.
34. Dále žalobce namítal, že měla být při hodnocení jeho stavu zohledněna nejen těžká senzorická polyneuropatie, ale také oslepnutí na pravé oko v důsledku ischemické ataky.
35. K tomuto soud konstatuje, že z posudku Posudkové komise MPSV ze dne 7. 11. 2024 plyne, že komise měla k dispozici zprávu z FN OV oční klinika týkající se hospitalizace žalobce ve dnech 4. 10. 2024 do 8. 10. 2024, z níž je citován údaj, že byl žalobce přijat akutně po vs. tranzitorní ischemickou ataku a výpadky vizu na pravém oku, nicméně toto je uzavřeno závěrem, že nyní je vidění vpravo při příjmu dobré, je bez potíží; v diagnostickém souhrnu není žádné odpovídající onemocnění žalobce uvedeno; naopak je uvedeno, že žalobce je schopen řízení motorových vozidel skupiny B. Přitom nejpozději datem vypracování posudku bylo dle § 16a odst. 6 zákona č. 582/1991 Sb. bylo uzavřeno období, v němž mohla komise zohledňovat žalobcem dokládané podklady. Posudek tedy v tomto kontextu z hlediska této námitky žalobce obстоjí a nelze ho považovat za nesprávný.
36. Pokud však žalovaný v napadeném rozhodnutí posuzuje na straně 8 žalobcem později doložené lékařské zprávy (oční ze dne 6. 11. 2024, kardiologie ze dne 18. 10. 2024) z hlediska toho, zda tyto zprávy přináší nové informace o zdravotním stavu žalobce oproti těm, které měla k dispozici komise, pak žalovaný provádí odborné posouzení medicínských otázek, které mu nepřísluší.
37. Nad rámec uvedeného soud poukazuje na to, že žalobce k žalobě doložil mimo jiné zprávu Fakultní nemocnice Ostrava – oční kliniky vypracovanou MUDr. K., z níž plyne, že u pacienta je t.č. jistá ztráta jednoduchého binokulárního vidění, nemá odhad vzdálenosti, je limitován v každodenních činnostech. Je zmíněna hospitalizace mezi 4. až 8. říjnem, dále pak vyšetření ze dne 6. 11. 2024, dle WHO kategorie IV praktická slepota. Byť si je soud vědom pravidla a obecné praxe spočívající v nepřipuštění doložení nových lékařských zpráv vydaných až po rozhodnutí ČSSZ, upozorňuje na možnost jeho prolomení v případě, bude-li ze zpráv vyplývat, že se vztahují k datu vydání napadeného rozhodnutí (viz např. rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 17. 4. 2023, sp. zn. 60 Ad 20/2022, bod 23). V nynější věci je potřeba vzít v úvahu krátký časový odstup od vydání napadeného rozhodnutí a předmětného posudku, přičemž není jednoznačné, kdy tato diagnóza u žalobce

nastala, avšak právě s ohledem na krátkou časovou souvislost je do určité míry možné, že tato nastala na podzim 2024. I tuto skutečnost proto žalovaný v novém řízení zohlední.

Závěr a náhrada nákladů řízení

38. Soud shledal žalobu důvodnou, neboť závěry napadeného rozhodnutí nejsou ohledně zvládání ZŽP stravování, oblékání a obouvaní, péče o zdraví a výkon fyziologické potřeby dostatečně konkrétně odůvodněné. Posudek PK MPSV není ve vztahu k posouzení těchto základních životních potřeb přesvědčivý a úplný.
39. V dalším řízení je nutné zajistit úplný posudek PK MPSV a vytýkané nedostatky odstranit a vypořádat se řádně v novém rozhodnutí v konkrétní rovině se všemi odvolacími námitkami žalobce. Dále je nutné vyřešit otázku vzniku oslepnutí na pravé oko v důsledku ischemické ataky a v závislosti na tom případný vliv na posouzení schopnosti žalobce zvládat základní životní potřeby a na rozhodnutí žalovaného. Soud proto napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení [§ 76 odst. 1 písm. a) i b) ve spojení s § 78 odst. 1 a 4 s. ř. s.].
40. Výrok ad. II tohoto rozhodnutí je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s. a skutečností, že žalobce byl ve věci zcela procesně úspěšný, proto mu vzniklo právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému. Žalobci však dle obsahu spisu žádné náklady, jejichž náhradu by mohl v souvislosti s tímto řízením požadovat, nevznikly, jejich přiznání rovněž nevyžadoval, v řízení není zastoupen advokátem. Proto soud žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 29. dubna 2024

JUDr. Jana Zonková
samosoudkyně

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně JUDr. Janou Zonkovou v právní věci

žalobce: S. V.

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 12. 2024, č. j. MPSV-2024/256539-923, ve věci příspěvku na péči

takto:

Datum vydání rozsudku Krajského soudu v Ostravě č.j. 64 Ad 1/2025-56 (zkrácený rozsudek) a č. j. 64 Ad 1/2025-57 (úplné znění) **se opravuje** z nesprávného: „29. dubna 2024“ na správné: „29. dubna 2025.“

Odůvodnění:

1. Žalobou ze dne 6. 1. 2025 došlou soudu dne 10. 1. 2025 domáhal se žalobce, aby soud zrušil rozhodnutí žalovaného č. j. MPSV-2024/256539-923 ze dne 3. 12. 2024, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – Krajské pobočky v Ostravě ze dne 13. 6. 2024, č. j. 266875/2024/OOI, kterým bylo rozhodnuto o zamítnutí návrhu žalobce na změnu výše příspěvku na péči od února 2024 a o poskytování příspěvku na péči ve výši 880 Kč měsíčně, a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení.
2. O této žalobě bylo rozhodnuto rozsudkem Krajského soudu v Ostravě dne 29. dubna 2025, kdy zkrácený rozsudek je na č. l. 56 a úplné znění na č. l. 57.
3. Dodatečnou kontrolou soud zjistil, že v obou případech bylo uvedeno nesprávné datum vydání, a to 29. dubna 2024, kdy správně mělo být uvedeno datum 29. dubna 2025.
4. Podle § 54 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“), předseda senátu opraví v rozsudku i bez návrhu chyby v psaní a počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti. Týká-li se oprava výroku, vydá o tom opravné usnesení a může odložit vykonatelnost rozsudku do doby, dokud opravné usnesení nenabude právní moci.
5. Na základě uvedeného tak soud v souladu s citovaným ustanovením tímto usnesením zjevnou nesprávnost opravil, kdy tedy správné datum vydání rozsudku je 29. dubna 2025.

Shodu s prvopisem potvrzuje I.Ch.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 23. května 2025

JUDr. Jana Zonková
samosoudkyně